

Βοήθησε, όσο μπορείς...σύντρεξε στην ανάγκη.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ας μη γίνουμε, αγαπητοί μου φίλοι και αδελφοί, κακοί διαχειριστές των αγαθών που μας δόθηκαν. Ας μην κοπιάζουμε για να θησαυρίζουμε και ν' αποταμιεύουμε, ενώ άλλοι υποφέρουν από την πείνα. Ας μιμηθούμε τον ανώτατο και κορυφαίο νόμο του Θεού, που στέλνει τη βροχή σε δικαίους και αδίκους και ανατέλλει τον ήλιο επίσης για όλους. Αυτός έκανε τη γη ευρύχωρη για όλα τα χερσαία ζώα, δημιούργησε πηγές, ποτάμια, δάση, αέρα για τα φτερωτά και νερά για τα υδρόβια, και έδωσε σ' όλα τα όντα άφθονα τα απαραίτητα για τη ζωή τους στοιχεία, χωρίς να τα περιορίζει καμιά εξουσία, χωρίς να τα καθορίζει κανένας γραπτός νόμος, χωρίς να τα εμποδίζουν σύνορα. Και αυτά τα στοιχεία τα παρέδωσε κοινά και πλούσια, χωρίς διάκριση ή περικοπή, τιμώντας την ομοιότητα της φύσεως με την ισότητα της δωρεάς και δείχνοντας τον πλούτο της αγαθότητός Του.

Οι άνθρωποι, όμως, αφότου έβγαλαν από τη γη το χρυσάφι, το ασήμι και τα πολύτιμα πετράδια, αφότου έφτιαξαν ρούχα μαλακά και περιττά και αφότου απέκτησαν άλλα παρόμοια πράγματα, που αποτελούν αιτίες πολέμων και επαναστάσεων και τυραννικών καθεστώτων, κυριεύθηκαν από παράλογη υπεροψία. Έτσι, δεν δείχνουν ευσπλαχνία στους δυστυχημένους συνανθρώπους τους και δεν θέλουν ούτε με τα περίσσια τους να δώσουν στους άλλους τα

αναγκαία.

Τι βαναυσότητα! Τι σκληρότητα!

Δεν σκέφτονται, αν όχι τίποτ' άλλο, πως η φτώχεια και ο πλούτος, η ελευθερία και η δουλεία και τ' άλλα παρόμοια, εμφανίστηκαν στο ανθρώπινο γένος μετά την πτώση των πρωτοπλάστων, σαν αρρώστιες που εκδηλώνονται μαζί με την κακία και που είναι δικές της επινοήσεις.

Αρχικά, όμως, δεν έγιναν έτσι τα πράγματα, λέει η Γραφή (Ματθ. 19:8), αλλά Εκείνος που έπλασε εξ αρχής τον άνθρωπο, τον άφησε ελεύθερο, αυτεξούσιο - συγκρατημένο μόνο από το νόμο της εντολής - και πλούσιο μέσα στον παράδεισο της τρυφής. Αυτή την ελευθερία κι αυτόν τον πλούτο θέλησε να χαρίσει - και χάρισε - ο Θεός, μέσω του πρώτου ανθρώπου, και στο υπόλοιπο ανθρώπινο γένος.

Ελευθερία και πλούτος ήταν μόνο η τήρηση της εντολής. Φτώχεια αληθινή και δουλεία ήταν η παράβασή της.

Μετά την παράβαση, λοιπόν, εμφανίστηκαν οι φθόνοι και οι φιλονικίες και η δολερή τυραννία του διαβόλου, που παρασύρει πάντα με τη λαιμαργία της ηδονής και ξεσηκώνει τους πιο τολμηρούς ενάντια στους πιο αδύνατους. Μετά την παράβαση, το ανθρώπινο γένος χωρίστηκε σε διάφορες φυλές με διάφορα ονόματα και η πλεονεξία κατακερμάτισε την ευγένεια της φύσεως, αφού πήρε και το νόμο βοηθό της.

Εσύ, όμως, να κοιτάς την αρχική ενότητα και ισότητα, όχι την τελική διαίρεση· όχι το νόμο που επικράτησε, αλλά το νόμο του Δημιουργού. Βοήθησε, όσο μπορείς, τη φύση, τίμησε την πρότερη ελευθερία, δείξε σεβασμό στον εαυτό σου, συγκάλυψε την ατιμία του γένους σου, παραστάσου στην αρρώστια, σύντρεξε στην ανάγκη.

Παρηγόρησε ο γερός τον άρρωστο, ο πλούσιος τον φτωχό, ο όρθιος τον πεσμένο, ο χαρούμενος τον λυπημένο, ο ευτυχισμένος τον δυστυχισμένο. Δώσε κάτι στο Θεό ως δώρο ευχαριστήριο, για το ότι είσαι ένας απ' αυτούς που μπορούν να ευεργετούν και όχι απ' αυτούς που έχουν ανάγκη να ευεργετούνται, για το ότι δεν περιμένεις εσύ βοήθεια από τα χέρια άλλων, αλλ' από τα δικά σου χέρια περιμένουν άλλοι βοήθεια.

Πλούτισε όχι μόνο σε περιουσία, μα και σε ευσέβεια, όχι μόνο σε χρυσάφι, μα και σε αρετή, ή καλύτερα μόνο σε αρετή. Γίνε πιο τίμιος από τον πλησίον με την επίδειξη περισσότερης καλοσύνης. Γίνε θεός για τον δυστυχισμένο με τη μίμηση της ευσπλαχνίας του Θεού.

Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Περί φιλοπτωχείας λόγος (απόσπασμα)

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr